CĂRȚI DE VIZITĂ

SIMION SURDAN

Cînd s-a născut Simion Surdan? Ca... fotbalist, în anul 1956. Atunci a fost decretat **„cel mai bun fotbalist din satul Pustiniș regiunea Timișoara".** Cine i-a dat acest titlu? Un... unchi. Dar n-a făcut-o din sentimente familiale. Simion Surdan se pricepea în ale fotbalului mai bine ca toți ceilalți flăcăi din sat!

Și iată-l, peste puțin timp, la Timișoara, în echipa de juniori a C.F.R.-ului. Dimineața muncea la construcția noului pod de peste Bega, după amiezile se antrena, iar seara era la școală, că doar nu era să rămînă cu cele 4 clase absolvite la Pustiniș...

1957. Prima mare satisfacție în sport: este selecționat în lotul național de juniori. Avusese dreptate unchiu-său! 1958: devine căpitanul echipei naționale de juniori care participă la Turneul U.E.F.A. de la Viena. Seriozitatea în pregătire i-a deschis apoi lui Surdan drumul spre echipa de tineret. De aici pînă la prima reprezentativă a țării nu mai este decît un pas. Și poate că talentatul fundaș al echipei Știința Timișoara va face acest pas într-un viitor apropiat...

Deocamdată a făcut un pas important în viață: a absolvit liceul și este acum student în anul I al Facultății de stomatologie din Timișoara.

Simion Surdan are tot dreptul să-și prezinte cu mîndrie „cartea de vizită"!

P. ARCAN
— corespondent —

KAGAZIN Sportiv

MEDICUL

Obiectivul fotografic l-a surprins pe medicul Titus Eșanu la... datorie. El dă primele îngrijiri sportivului Călin Davideanu de la Precizia Săcele, ușor accidentat în jocul de rugbi susținut în compania formației Metalul Buzău din campionatul de calificare.

Foto: V. SECĂREANU

Un pasionat al sportului: Aurel Jiquide

Recent, în Editura „Meridiane", a apărut albumul „AUREL JIQUIDE", alcătuit și prefațat de acad. G. Oprescu.

Mai vîrstnicii l-au cunoscut pe Aurel Jiquide nu numai la planșa de lucru, ci și pe terenurile de sport, freamătul stadioanelor constituind pentru el o pasiune poate tot atît de mare ca și arta, al cărei slujitor renumit era.

Marele desenator a practicat sportul, dar mai ales a fost un înfocat suporter. I-au plăcut fotbalul, boxul și atletismul și rareori s-a întîmplat ca el să nu fie de față la o gală de box sau la un meci de fotbal. Cînd juca Venus, echipa lui favorită, era emoționat, nici nu-i mai vedea pe cei din jur...

Credem că nu se vor supăra artiștii dacă, cinstindu-i memoria, sportivii îl revendică și ei pe Aurel Jiquide...

C. M.

MĂRTURISIRE

Cutreerînd în sus și-n jos, orașul,
Și-ntîrziind prin parcuri (nu-i o dramă!)
Aproape că nici n-au băgat de seamă
Că-i nimerise... Cupidon, țintașul.

. . . . . .

Să spună „DA!", i-așteaptă lumea, nașul,
Nerăbdători să meargă la o cramă
Dar, iată: stă confuz, înaintașul,
De parc-ar dezlega o criptogramă.

— De vrei să fii iubita mea pe veci
— Șoptește el, ființei adorate —
Asigură-mă mai întîi de toate
Că n-ai să spui vreun „NU!", în zi de meci!

Dar iata îi răspunde: — Dragul meu,
De astăzi n-am să te mai las să pleci;
Ci împreună vom ieși mereu
La toate jocurile programate,

Că... singură să merg, mi-e tare greu!...

VICTOR HÎLMU

Figuri de vechi sportivi români

I. Rădulescu - campion al lumii!

Îi cunoașteți pe mărșăluitorii noștri Ion Baboie, Dumitru Paraschivescu, Ilie Popa? Nu mai încape vorbă. Ați citit despre ei în presă, i-ați urmărit în concursuri, poate unii din dv. le-ați decupat fotografiile și le-ați pus cu respect în albumul pe care-l aveți. Dar despre Trandafir Rădulescu ați auzit? Departe de fruntariile patriei, în întrecere cu cei mai buni sportivi ai lumii, acesta a obținut splendide victorii ducînd în depărtări faima voiniciei românești.

De mic copil l-au pasionat excursiile. De aici și pînă la marșurile lungi n-a mai fost decît un pas. Citind cu nesaț literatură turistică, micul „Rozè", așa cum îl alintau părinții și prietenii de joacă, îndrăgește și mai mult frumusețile patriei și excursia cu... piciorul. Puțin mai tîrziu, influențat de succesele unor mari atleți ai vremii, Rozè Rădulescu se dedică curselor pe distanțe lungi. Plecat cu serviciul peste hotare, în calitate de telegrafist pe un vas maritim, T. Rădulescu are ocazia să ia parte la campionatul Americii de Sud, clasîndu-se pe primul loc din 180 concurenți! Din Argentina drumurile îl poartă spre țărmurile Africii. La Oran (în Algeria) el cîștigă detașat importanta cursă de marș „Grand prix d'Oran". T. Rădulescu a parcurs atunci 462 km!

În 1932, concurînd în cadrul campionatului mondial, pe distanța de 100 km, Rădulescu cîștigă titlul suprem și este numit cel mai „fantastic" atlet al lumii. Ziarele algeriene scriau pe atunci: „Fantastic! Un om de-a dreptul fantastic! Cei 72 de concurenți, prezenți la startul campionatului mondial de marș, au fost pur și simplu surclasați de românul Rozè Rădulesco".

După peregrinări pe diferite meridiane ale lumii, Rădulescu se întoarce în țară unde se dedică în exclusivitate muncii de antrenor și de profesor de educație fizică. El mai participă la o serie de concursuri de marș organizate în țară pe care le cîștigă fără drept de apel. Bilanțul acestui sportiv este elocvent: 11 campionate mondiale de marș cîștigate. Ca să nu ne mai referim și la victoriile obținute în numeroase concursuri internaționale și interne.

★

Aceasta este — pe scurt — cariera prodigioasă a acestui atlet gălățean. Ne-am permis să evocăm momente din viața lui T. Rădulescu, liniștitul pensionar de astăzi, pentru a aminti sportivilor noștri despre dîrzenia și pasiunea cu care a practicat sportul unul din înaintașii noștri, un om care a făcut tot ce el a putut pentru a ridica faima sportivă a patriei.

V. G.

PERSONAJE PREFERATE...

ȚINTAȘUL: Ochilă

POLOISTUL: Setilă

HOCHEISTUL: Gerilă

LUPTĂTORUL: Sfarmă-Piatră.

TENISMANUL: Albă ca Zăpada.

FAULTOMANUL: Strîmbă-Lemne.

TITI GHEORGHIU-Vaslui

Atenție, fotbaliști!

Colegiul de arbitri din R.F. Germană a dat instrucțiuni pentru ELIMINAREA DE PE TEREN a jucătorilor care încearcă prin diferite mijloace să întîrzie executarea unei lovituri libere, cu scopul ca echipa lor să-și organizeze în acest timp apărarea.

S-a considerat că o astfel de măsură este în spiritul regulamentului de joc și că ea este de natură să asigure mai multă cursivitate jocului.

Sîntem curioși să aflăm primele rezultate. Probabil că meciurile au trebuit să fie întrerupte, nemairămînînd nici un jucător pe teren...

Aruncătorii noștri de disc sînt departe de cerințele actuale.

— Nu treci ștacheta?
— Nu pot. Am hernie de... DISC!

Desen de AL. CLENCIU

ȘTIAȚI CĂ...

...voleibalistul Gheorghe Fieraru și-a făcut debutul pe terenurile de sport, în 1952, ca... handbalist? Pasiunea pentru volei avea să se nască mult mai tîrziu, după un popas pe terenurile de... tenis.

...în meciul Cassius Clay-Floyd Patterson, care se va disputa la 22 noiembrie a. c. primul este favorit categoric? Cota pariurilor indică 12/5 pentru Clay. Patterson speră însă să redevină pentru a treia oară campion mondial...

Despre Pele

„Fenomenul" unic Pele, care, ca și Iolanda Balaș a noastră, n-a putut găsi încă un rival cu care să-și măsoare forțele, a generat nu numai o întreagă literatură apologetică și un adevărat mit pentru tinerele generații de jucători de pe toate continentele. Cea mai complexă și pînă acum insolubilă problemă pusă atît apărătorilor constrînși să lupte împotriva lui, cît și specialiștilor de pe diferite meridiane este: „Cum poate fi neutralizat acest neegalat fachir al balonului rotund?"

În turneul sud-american (luna iunie a. c.), reprezentativele Belgiei și R.F.G. au încercat să reziste dezlănțuirii de Vezuviu a lui Pele, schimbîndu-și întreaga lor tactică de joc. Belgienii au renunțat la faimoasa „apărare în linie" dublată de jocul la ofsaid, numai spre a realiza un marcaj cît mai strîns pentru „perla neagră" a Braziliei. Dar, tocmai acest abandon a creat condiții optime eruptivului Pele: și-a „permis" să înscrie 3 din cele 5 goluri vîrîte în poarta belgienilor.

Pe de altă parte, H. Schön, selecționerul reprezentativei R.F.G. a adoptat, din nou, betonul lui Herberger, exclusiv pentru a putea opri pe acest neînvins Pardaillan negru al balonului rotund. Și un asemenea plan s-a dovedit fără folos în fața hipnotizatorului de adversari, care este Pele. Cu o rapiditate de „flash", a făcut ca mingea să se odihnească de două ori în plasa de nylon a germanilor, prima oară prin șutul său direct, apoi prin mingea servită lui Flavio. În partida de la Moscova, a fost suficient ca el să se cabreze puțin și apoi să galopeze înciudat, accelerîndu-și vîrtejul picioarelor pentru a jalona drumul spre poartă cu o hecatombă de trupuri ale apărătorilor și a face ca mingea să se odihnească, docilă, în fileurile sovietice, de două ori la rînd...

După dibuiri și căutări fără număr, controverse și polemici dintre cele mai înverșunate, unii specialiști au ajuns la concluzia că „singura manieră de a neutraliza pe Pele este de a-l priva de minge nu prin marcajul individual, fie el cît de întărit, ci cu ajutorul unui sistem de joc".

Reprezentativa Argentinei, care în turneul sud-american a reușit să obțină un scor alb în fața Braziliei, l-a înlănțuit pe „marele Pele" în corzile unui joc eminamente colectiv. Deci, numai prin organizarea eșaloanelor defensive, prin jocul de anticipație, o echipă poate să-l frustreze de minge și să-și afirme superioritatea asupra unui jucător de clasă, chiar dacă el este cel mai mare fotbalist al epocii.

Și-acum, să tragem unele concluzii impuse de împrejurări pentru uzul fotbalului nostru, care se află la începutul drumului său de afirmare pe plan european.

1. Jucătorii noștri, care — după cum am afirmat-o adesea — posedă mobilitate, suplețe, simț de orientare, promptitudine a reflexelor, rapiditate în ripostă și în sesizarea situațiilor, inventivitate în găsirea soluțiilor, spirit de combativitate — trebuie să ducă toate acestea la desăvîrșire printr-o continuă și multilaterală pregătire pe cele 5 planuri, așa cum o fac și neîntrecuții așii brazilieni. (Pele se antrenează, zilnic, 3—4 ore, pentru a-și menține „forma sportivă").

2. Fotbaliștii români sînt datori să-și îmbogățească nu numai repertoriul execuțiilor tehnice și al procedeelor tactice, ci să descopere mereu noi și noi subtilități pentru derutarea și depășirea adversarului.

3. Practic, dar și teoretic, să preia din tezaurul fotbalului mondial, tot ceea ce se potrivește specificului lor temperamental pentru a nu fi cu nimic mai prejos decît alți valoroși echipieri continentali și extracontinentali.

4. Numai printr-o viață de mare sobrietate ei vor putea ajunge la prelungirea activității sportive pînă la o vîrstă înaintată. (La 40 ani, Djalma Santos, își păstrează aceeași vigoare și prospețime ca și tinerii Flavio și Rildo).

Să se organizeze „mese rotunde" de către federația de fotbal, Sportul popular, televiziune etc. pentru ca prin sondaje în diferite medii (de sportivi, specialiști etc.) să se poată elabora criterii cît mai potrivite pentru asigurarea mersului ascendent al fotbalului românesc.

Prin aceasta, marele eveniment al turneului brazilienilor în Europa va lăsa urme durabile și, sperăm, cît mai favorabile și pentru jucătorii noștri, care n-au decît de cîștigat învățînd din experiența altora.

VIRGIL ECONOMU

POȘTA MAGAZIN

AURELIA ROMAN, OLTENIȚA. — Dinamo București și Petrolul s-au întîlnit în meciuri de campionat de 34 de ori. De 17 ori a cîștigat Dinamo, de 10 ori Petrolul, celelalte 7 jocuri terminîndu-se la egalitate. Cea mai netă victorie a dinamoviștilor: 6—0, în ediția 1960-61. Scorul cel mai categoric realizat de Petrolul: 3—0, în... același an. Se putea altfel? Fotbalul nu s-ar mai fi numit atunci... fotbal!

DUMITRU NICULAE, SIMERIA. — Tizul dv. de la Steaua a împlinit, la 29 martie, 23 de ani. Este originar din satul Tinosu, comuna Puchenii Mari, regiunea Ploiești. Mai este necesar să vă reamintesc unde a jucat înainte? La Petrolul. Să nu uit să vă dau și celelalte date: are 76 de kilograme și 1,79 m înălțime.

VASILE MOLDOVEANU, COMUNA RADOMIREȘTI. — Ați... actualizat bine „Divina Comedie" a lui Dante Alighieri, referindu-vă la situația celor patru participante la fostele cupiaje bucureștene de fotbal: Partea I: INFERNUL = Progresul (care a retrogradat în categoria B); Partea a II-a: PURGATORIUL = Steaua și Dinamo București; Partea a III-a: PARADISUL = Rapid.

MANOLE MIHAI, RIMNICU VILCEA. — 1) Aceste „clasamente" sînt foarte subiective. Ce comparație s-ar putea face între performanțele lui Don Scholander la natație și cea a lui Bikila Abebe la... maraton? 2) La J.O. de la Tokio, Bob Hayes a luat parte la cursa de 100 m plat și la ștafeta de 4x100. El a trecut primul linia de sosire la ștafetă, înaintea francezului Delecour, care plecase în ultimul schimb cu un avans de 3 metri. Dar și mai repede a fugit Hayes de la... amatorism la... profesionism. Păcat!

AMALIA VÎNTU, BUCUREȘTI. — 1) Boxerul Vasile Mariuțan are 30 de ani. 2) Fotbalistul Ion Ionescu de la Rapid „merge" pe 28. Are 68 de kilograme și 1,72 m înălțime. Primele lui... driblinguri: la Palatul Pionierilor. Următoarele: la Știința București.

VALENTIN COMANICI. BUCUREȘTI. — Cel mai bun loc ocupat de CSMS Iași în campionat: 10, în ediția 1962-1963. Poate că anul acesta mai urcă un loc sau două.

TAMARA SIMONIAK, BUCUREȘTI. — Priviți în colțul din stînga al paginii și găsiți toate amănuntele care vă interesează în legătură cu fotbalistul Simion Surdan.

VIOREL BĂLĂCEANU, COMUNA MALU CU FLORI. — 1) N-ați știut sau ați vrut să știe și alții acest lucru? Aruncătorul de ciocan, Virgil Tibulschi de la Dinamo București este originar din Cîmpulung-Muscel. Am înțeles: e chestiune de prestigiu pentru regiunea dv.! 2) Cea mai bună performanță a sulițașei Tatiana Bucura de la Știința Cîmpulung (iar... Argeșul I): peste 45 m. Un rezultat promițător pentru vîrsta ei. Să-i urăm, cît de curînd, o performanță bună pentru toate vîrstele!

ION POȘTAȘU
Desene:
NEAGU RĂDULESCU